

ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ

З початком студентського віку відбувається зміна соціальної ситуації розвитку та внутрішньої позиції студента, результатом чого є прискорення процесів формування його особистості. По закінченню середньої школи випускники повинні володіти якостями орієнтації у соціальному, економічному та культурному житті суспільства і якостями, які становлять моральну основу особистості та її культуру. Розвиток самосвідомості знаходить своє вираження у змінюванні мотивації головних видів діяльності: навчання, спілкування та праця.

Уявлення про мотивацію виникає при спробі пояснення, а не опису поведінки. Відрізняють диспозиційну та ситуаційну мотивації як аналоги внутрішньої та зовнішньої детермінації поведінки. Диспозиції можуть активізуватися під впливом окремих ситуацій, і навпаки, активізація окремих диспозицій (мотивів, потреб) призводить до змін ситуації, точніше її прийняття суб'єктом. Мотивація – це циклічний процес безперервного взаємного впливу та перетворень, у якому суб'єкт дії та ситуація взаємно впливають одне на одного, і результатом якого є реально простежена поведінка. Мотивація пояснює цілеспрямованість дії, організованість і стійкість цілісної діяльності, спрямованої на досягнення окремої мети. Мотив, на відміну від мотивації, – це те, що належить самому суб'єкту поведінки, є його стійкою особистою властивістю зосередити збуджуючою до здійснення окремих дій.

Сфера пізнавальних, у тому числі навчальних, інтересів студентів виходить за межі школи та набуває форми пізнавальної самодіяльності – потяг до пошуку та придбання знань до формування корисних вмінь і навичок. Розвиток самосвідомості знаходить своє вираження у змінюванні мотивації головних видів діяльності: навчання, спілкування та праця.

Найважливішою педагогічною проблемою в сучасних умовах стає проблема найефективнішого використання потенціалу національних цінностей. Мета освіти полягає у навчанні студентів правильного пізнання людського життя і у створенні загальнолюдської цінності. Слід зауважити, що формування цінностей у вигляді системних надбань індивіда є результатом сукупного досвіду всієї його життєдіяльності. Воно не обмежується і не закінчується терміном перебування у ВНЗ, але значною мірою залежить від виховання у ВНЗ і триває потім усе життя. Навчання у ВНЗ базується на формуванні ціннісного ставлення до навчання, де виховний процес розглядається в аксіологічній площині як творення цінностей.